

Václav Zamrazil osmdesátníkem

Ti, kteří věří, že se lidský věk prodlužuje, by mohli uvést na podporu svého přesvědčení prof. MUDr. Václava Zamrazilu, DrSc. Václav je ve svém věku 80 let mimořádná osobnost. Namísto aby užíval svého penzijního věku poklidnými radovánkami, je neobyčejně pracovitý, stále přednáší, píše, cestuje, studuje.

Znám Václava více než 50 let. Sešli jsme se jako mladí pracovníci tehdejšího Výzkumného ústavu endokrinologického (VÚE) v Praze na Národní třídě. Václav tam přišel již jako erudovaný internista z Písku se zaměřením na endokrinologii a diabetologii. Tehdejší ředitel VÚE pan doc. MUDr. Karel Šilink, DrSc., ihned poznal v Zamrazilovi vzdělaného endokrinologa a pověřil ho výzkumnými i klinickými úkoly ve VÚE i v Motole, v němž bylo radioizotopové oddělení VÚE a Motolské nemocnice. Václav brzy přesvědčil pana docenta, že se jak ve výzkumu, tak v klinice vypracovává na skvělého odborníka především v oblasti štítné žlázy. Od roku 1983 až do roku 2004 byl vedoucím oddělení klinické endokrinologie ústavu. Pan docent pak pověřil Zamrazilu řešením problematiky diagnostiky tyreopatií, autoimunitních tyreopatií a především jodového deficitu, který byl zjišťován v četných krajích světa včetně některých oblastí Československa a který byl jednou z příčin patologie štítné žlázy. Václav byl součástí vědeckého týmu, který v 90. letech minulého století přispěl k vymýcení jodového deficitu v našich zemích i v organizaci jodidace kuchyňské soli jako účinné prevence jodového deficitu. Jeho bohaté zkušenosti v této oblasti pak byly důvodem k přijetí do International Council of Iodine Deficiency Disorders (ISSIDD) a stal se zástupcem České republiky v Evropském koordinačním výboru ISSIDD a členem European Thyroid Association (ETA). Ve studiu i v praxi saturovice jodem pokračuje dodnes.

To byla hlavní náplň Zamrazilova medicínského zájmu i neobyčejně významných úspěchů. Výzkumné i klinické práce v celé oblasti tyreologie pak mohl publikovat v monografiích i publikacích doma i ve světě. Byl ovšem i řešitelem a spoluřešitelem různých grantů věnovaných endokrinologické tematice, navíc i gerontologické problematice endokrinních a metabolických chorob (zejména diabetu). Publikoval více než 500 sdělení (z toho asi 40 v zahraničním písemnictví), 16 monografií (jako hlavní autor nebo autor jednotlivých sdělení). Mnohé z jeho prací byly oceněny jak doma, tak i v zahraničí. Václav je skvělý pedagog a oblíbený řečník v rámci IPVZ, České lékařské společnosti J. E. Purkyně, České endokrinologické společnosti České lékařské společnosti J. E. Purkyně či na dalších konferencích a kongresech.

Vzpomínám, jak jsme spolu sepisovali monografii Endokrinologie – interdisciplinární obor. Kniha vyšla v roce 2008 v nakladatelství Triton. Bylo pro mne velkou radostí s Václavem pracovat. Měli jsme radost, že kniha byla přijata příznivě pracovníky různých oborů, jichž se dotýká endokrinní problematika, a to je prakticky všech biologických systémů a oborů, v nichž má hormonální systém svoji významnou regulační úlohu.

Kromě své vědecké činnosti i klinické praxe je Václav Zamrazil široce vzdělán v literární tvorbě, zejména v české i světové poezii. Představte si, že Václav znal nazpaměť asi 200 básní. Nyní skromně dodává, že teď už je to „jenom“ asi 70. Jeho nejoblíbenějšími básníky jsou František Gellner a Josef Hora. O Gellnerovi vypráví jako o lyrikovi i jako bouřlivákovi ze začátku 20. století i o jeho smutném konci na neznámém místě po zranění v bitvě. A k Horovi: „Jak kapky jsme sem napršeli a jako déšť se vsáklí v zem.“ Jako by tím chtěl naznačit pomíjivost lidského snažení a z toho plynoucí nezbytnou skromnost a pokoru v životě. Tyto šlechetné vlastnosti zdobí osobnost Václava Zamrazilu v míře bohaté.

Milý Václave, vzácný příteli, gratuluji Ti k Tvému významnému výročí a přeji Ti do dalších let hodně zdraví, síly, energie a radosti v kruhu Tvé rodiny i v kruhu Tvých přátel, kteří si Tě váží a mají Tě rádi.

Quod bonum, felix, fortunatum gaudiumque sit!

Tvůj

prof. MUDr. Jaroslav Blahoš, DrSc.